

Abstrakt

Tato práce se zabývá potenciálem výuky latiny jako podpůrného prostředku pro výuku moderních jazyků, především angličtiny a němčiny. Jejím cílem je ukázat, že po formulaci odpovídajících cílů a při zvolení vhodných metod a obsahu umí latina předávat znalosti a dovednosti, jež nejsou ve výuce moderních jazyků rozvíjeny vůbec, či pouze okrajově, nicméně jejich ovládnutí zlepšuje žákovy schopnosti v oblasti moderních jazyků. Autorka nejprve v teoretické části mapuje současnou pozici latiny na českých gymnáziích a v příslušných kurikulárních dokumentech. Poté se zabývá cíli výuky a jejich formulací. Cíl, volba metody a obsah výuky tvoří v didaktickém procesu neoddelitelný celek, v němž se jednotlivé prvky vzájemně ovlivňují, proto autorka pokračuje popisem vhodných metod a nakonec konfrontuje latinské kurikulum s kurikulem angličtiny a němčiny a identifikuje v nich takové jevy, které může latina vhodně zprostředkovat a z jejichž hlubší znalosti může žák prakticky těžit ve výuce moderních jazyků. Práce je završena praktickými ukázkami, jak je možné celý didaktický proces realizovat: autorka navrhuje pro každou skupinu jevů pracovní list, který lze použít ve výuce a jehož cílem je nejen rozšíření žákových znalostí a hlubší pochopení základních principů a fungování systému, ale také předávání dovedností a vhodných způsobů práce, budování *soft skills* a v neposlední řadě zvyšování motivace pro výuku latiny tím, že žákům ukážeme, jak mohou znalosti získané v latině prakticky využít v dalších oblastech. Touto prací chce autorka demonstrovat, že výuka latiny má velký potenciál i v 21. století a znalosti v ní získané lze uplatnit v dalších oblastech.

Klíčová slova: latina, didaktika latiny, didaktika cizích jazyků, konstruktivismus, aktivní učení, mezipředmětové vazby